

רבב א מיי פ"א מהל'
מאכלות אסורות
הלכה י ועיין בהשגות
ובמ"מ סגמ עשן סג
טו"ש"ע י"ד סמ"פ סע"ף
ז'
רנב ב מיי"ט הלכה יב
ועיין בהשגות ובמ"מ
טו"ש"ע שם סע"ף ז'
ז'

שיטה מקובצת

[א] (משכא ארבה):
פירש בקונטרס דסקא
דעתין: [ג] לא סגי משום
עיוא דרכיני ובחירות
וכרוכות נמי לא סגי
דשל שור נמי כרוכה פי'
עגולה וחזירה פירוש גם
חזיני בראשיתן: [ז] קאי
אלא אחריות ולמ"ד עו
כרתיני חיה: [ט] וצבי
כן הוא כדאמרין בסוף
מטבת כתובות וחזיני נמי:
[י] ומהו כמו כן היה יכול
לדקוק מקרש:

רבינו גרשום

כרוכות בעיניו כלומר
סדק על סדק כשור
דמיחוי כקין בתוך קרן:
חרוכות בעיני דאין קאי
חלוקות: מופצלות בעיניו.
שנים ושלשה בקרן אחת:
הדרות בעיניו: עגולות:
מפרי פי איש יהוה שריוה
תשבע נפשו דקנה ואכל:
והזוהו ברבינו אחא כו'.
כלומר אע"פ דהלכתא
כוותיה דשמואל דשרי
והזוהו ברבינו אחא דאסו:
טביא דבי עילאי: צבי של
אוהו יער ששמו עילאי:
בין אונא לאונא. כלומר
בין ארון לארון: פרשא
קטיל אריא. לשון פרשים:
א"ל איברא. כלומר ודאי
אני רוצה:

כקרני חיה ולא טלפים כטלפי חיה וי"ל הכי כל שיש לו קרנים גרידא
כקרני חיה חלבו מותר או שיש לו טלפים כטלפי חיה כמו כן אין
לספוקי צבהמה רבי דוסא אומר יש לה קרנים כקרני חיה חלבה מותר
יש לה טלפים כטלפי חיה אחתי איכא לספוקי צבהמה דיש טלפי

להתיר חלבה והכי קאמר אלו הן סימני חיה
שחלבה מותר כל שיש לה קרנים וטלפים
רבי דוסא אומר יש לה קרנים אי אתה צריך
לחזור על טלפים יש לה טלפים צריך אתה
לחזור על קרנים וקרש אע"פ שאין לו אלא
קרן אחת (6) מותר א' כללא הוא והרי עז דיש לו
קרנים וטלפים וחלבו אסור כרוכות בעיניו
והרי שור דכרוכות וחלבו אסור (6) חרוקות
בעיניו והרי עז דחרוקות וחלבו אסור מופצלות
בעיניו והרי צבי דאין מופצלות וחלבו מותר
(7) חדרות בעיניו הלכך (8) היכא דמיפצלא לא
דינא ולא דיינא היכא דלא מיפצלא בעיניו
כרוכות חדרות וחרוקות והוא דמיבלע
חירקיהו והיינו ספיקא דעיוא (9) כרכו ההיא
עיוא כרכו והוא בי ריש גלותא דעקור מלא
צנא דתרבא מינה רב אחאי אסר רב
שמואל בריה דרבי אבהו אבל מיניה קרי
אנפשיה (10) מפרי פי איש תשבע בטנו שלחו
מתם הלכתא כוותיה דשמואל בריה דרבי
אבהו והזוהו ברבינו אחאי שמאיר עיני
גולה הוא: (11) וקרש אע"פ שאין לו אלא קרן
אחת מותר: אמר רב יהודה קרש טביא
דבי עילאי מנרם אריא דבי עילאי אמר רב
כהנא תשע אמהתא הוי בין אונא לאונא
דאריא דבי עילאי אמר רב יוסף שיתסר
אמהתא הוי משכיה דטביא דבי עילאי אמר
ליה קיסר לר' יהושע בן חנניה אלהיכם
כאריה מתיל דכתבי (12) אריה שאג מי לא יירא
מאי רבותיה פרשא קטיל אריא אמר ליה
לאו כהאי אריא מתיל כאריא דבי עילאי
מתיל אמר ליה בעינא דמיחיות ליה ניהלי
אמר ליה לא מצית חיות ליה אמר ליה
(13) איברא חזינא ליה בעא רחמי אתעקר
מדוכתיה כי הוה מרחיק ארבע מאה פרסי
גיהם חד קלא אפילו כל מעברתא ושורא
דרומי נפל אדמרחק תלת מאה פרסי גיהם
קלא אחרינא נתור כבי ושיני דגברי ואף
הוא נפל מכורסייא לארעא א"ל במטותא
מינד בעי רחמי עליה דלהדר לדוכתיה בעא
רחמי עליה ואהדר ליה לאתריה אמר ליה
קיסר לר' יהושע בן חנניה בעינא דאיחוי
לאלהיכו א"ל לא מצית חיות ליה א"ל איברא
חזינא

לפסיר חלבה. והכי קאמר אלו סימני חיה לידע שחלבה מותר:
שיש לה קרנים. לקמיה מפרש: טלפים. כפורני הפרקות: אי אסר
לריד לחזור. שאפילו נחמכו רגליה כשרה וחלבה מותר שהקרנים
סימן מובהק הוא: קרש. חיה היא ולקמיה מפרש לה: כרוכות.
גילדי גילדי קליפה על קליפה כעין

(6) גרי הערוך ערך חקן ז'
חדוקות, (7) גרי הערוך
הדורות ח"ל הדורות פי'
עגולות כרוכות סדק על
סדק דמחוי כקין בתוך קרן
חרוקות דאין חלוקות,
(8) גרי הערוך כרתיני פי'
שם מקוס, (9) גרי הערוך
אבא וכתב התוסף שהוא
מלשון צבי, (10) כס"א:
ול, (11) [צ"ל זכב הגדי],
(12) גרי הרש"ל הדורות,
(13) גרי הרש"ל הדורות,
וכן לקמן, (14) צ"ל דע.
רש"ל, (15) [שם אחת דאבנל
זרתא], (16) צ"ל אמהתא
הוי משכא,

תורה אור השלם

1. מפרי פי איש תשבע
בטנו תבואת שפתיו
ישבעו: משלי י"ח כ
2. אריה שאג מי לא
יירא אדני אלהים דבר
פי לא יצבא: עמוס ג ח

הגהות הב"ח

(6) גרי הערוך ערך חקן
אחת חלבו מותר כל"ל וכן
בסמוך:

הגהות מהר"ב

רבינו גרשום

[א] גמ' אע"פ שאין לו אלא
קרן אחת מותר וכלל הוא
לכל: [ב] רש"י ד"ה
חדורות וכו' והכי גרסי'
חדורות כעין וכו' כל"ל:

לעני רש"י

קרינ"ר [קרינ"ר] ש.
סדוק.
פורקיי"ש
[פורקיי"ר] ש. מפוצלות.
שטיינבו"ק
[אישיטיינבו"ק] אק.
ע"ל-סלע.
דיין"ר צבי.

אריא. אדם גבור הורג את הארי: דמחויס ניהליה. לאריא דבי
עילאי: איברא. אחת אני רוצה לראותו ועל כרחך לריד אחת
להראותו לי: אפילו כל מעברתא. הפילו כל הנשים המעוברות:
להדי

וכתנן של ישראל נותן עינו עליהם לשומרם וה"ג ר"ת מוצולות כלומר זקופות וראשיהם כפופות ושל צבי אינם כפופות כלל ומצולות
לשון כפיפה כדאמר בקדושין פרק האומר (דף ק"ג) מאי משמע דהאי אגס לישנא דבולגנא הוא דכתיב הלכוף כאגמון ראשו ואפילו
גרסינן מופצלות אין לחוש דכמו מצולות הוא כדאשכחן פרק ככל מערבין (עירובין כ"ט) דאפילו זרתא דהוי כמו דאבנל וצמטניות יש צממה
מקומות הבקר במקום הפקר (פאה פ"ו משנה א') ו[קרש אע"פ שאין לו אלא קרן אחת חלבו מותר. וא"ת בפרק צממה מדליקין
(שם דף כ"ח) אמר תחש קרן אחת היה לו צממחו וטהור היה מדאמר רב יהודה לאמר שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת הייתה
לו צממחו והיכי דייק מדרב יהודה שהיה תחש טהור והלא כל אותן שיש להן קרן אחת אינן שוין דהא איכא קרש שהוא חיה ושור שהוא
צממה וי"ל דסמיך אמתניתין דבא סימן (גדה דף נ"א): דכל שיש לו קרנים יש לו טלפים ומסתמא אפילו בקרן אחת איירי מדאשכחן שור
שהקריב אדם הראשון קרן אחת הייתה צממחו וטהור ומיחו כמו כן היה ל' לדקדק מקרש דהא חזינן שאין לו אלא קרן אחת והוא
מעלה גרה ומפרים פרסה: ה"ב גרסינן שיתסר (הוי משכא אמהתא) דטביא דבי עילאי ולא גרסינן אריא דאפילו בין אונא לאונא
אית ליה תשע אמהתא א"כ משכיה טפי משיתסר: נתור כבי ושיני. מכאן משמע דכתיב לא הוי החניכיים שקורין יינצ"ש שאותן אין
דרכן ליפול כדאשכחן בערבי פסחים (דף ק"ג) א"ל רב לזריה לא תשתי סמא ולא תעקור כתיב אלא כתיב ה"ס השינים האחרונים הטוחנים
המאכל ושינים הם השינים שלפנים וכן (איוב י"ג) על מה אשא בשרי בשני מתרגמינן אטול בסרי בככי. [וע"ש תוס' ע"ז ס"ה. ד"ה כתיב:

בקוממן

